

Albert
EINSTEIN'a
Göre Dünya

*Dostum, sevgili yeęenim Zacharie Fauchoux'nun
on ikinci yař günü için... B.K.*

SEV Yayıncılık Eęitim ve Ticaret A.ř.
bir Sağlık ve Eęitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İř Merkezi, Kat 3, 34664
Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 45278

Albert Einstein'a Göre Dünya

Metin & Resimler: © 2021 Flammarion
Türkçe eviri: © 2022 SEV Yayıncılık Eęitim ve Ticaret A.ř.
Türkçe yayın hakları Akan Ajans aracılığıyla alınmıştır.

Yazan: Brigitte Kernel
Kapak İllüstrasyonu: Amlie Dufour
zgn Adı: Le Monde Selon Albert Einstein
Çeviren: Ece Erbay Nahum
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Hasret Parlak Torun
Son Okuma: Gökçe Ateř Aytuę
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Kasım 2022
ISBN: 978-625-6998-03-2

Tüm hakları saklıdır.

Kütüphane Bilgi Kartı:
Kernel, Brigitte
Albert Einstein'a Göre Dünya
1. ocuk Edebiyatı 2. Roman
İstanbul, SEV Yayıncılık, 2022, 152 Sayfa
ISBN: 978-625-6998-03-2

Baskı: İmak Ofset
Akçaburgaz Mah., 137 Sok., No. 12, 34522 Esenyurt, İstanbul
Tel.: (0212) 444 62 18 • Sertifika: 45523

BRIGITTE KERNEL

Albert
EINSTEIN'a
Göre Dünya

Çeviren: Ece Erbay Nahum

$$\lambda_0 = c/\nu$$
$$T = mg \cos \alpha$$

1

$$a^3/t^2 = \text{constante}$$
$$\sin^2(\lambda) + \cos^2(\lambda) = 1$$
$$\lim \frac{\Delta P}{\Delta t} = F$$
$$= \frac{S}{t}$$

ALBERT, O BENİM!

Adım, Albert Einstein. 3 gün, 5 saat, 46 dakikadır 9,75 yaşındayım. 14 Mart 1879'da Almanya'da, kışların çok sert geçtiği Ulm şehrinde doğdum. Burada bazen kar o kadar çok yağar ki, yüksekliği dört metreyi bulur, evlerin kapıları açılmaz. Dışarı adım atamazsınız. Böyle günlerde erkekler pencerelerden çıkıp kar kürer, kapıların önlerini açarlar. Bir mahalleden diğerine gidebilmek için kapanmış yolları da açması şarttır. Evlerde ise ısıyı koruyabilmek için pencerelerin panjurları kapatılır. Güneş çıkıp da karın beyaz rengi hafif mavileştiğinde manzara harika görünür.

Annemin adı Pauline, babamınki ise Hermann. Annem öyle güzel, babam ise öyle yakışıklı ki, herkes onların ne kadar gözücü bir çift olduğundan bahseder.

Babamın elektrikli aletler sattığı bir dükkânı var. İşler yoğun olduğunda annem de ona yardım eder. Ay sonu geldiğinde birlikte hesap kitap yaparlar. Akşamları mutlak masasına oturup bir örümcek gibi masanın ortasına doğru sarkan ampulün ışığı altında sayılardan sütunlar oluşturmalarını izlemeye bayılırım. Ben de onlara katılmak, onlarla birlikte hesap yapmak isterim ama ne zaman sorsam, “Bu iş çocuklara göre değil Albert, etrafımızda dönüp duracağına gidip uyu,” diye cevap verirler.

Annem ne kadar konuşkansa babam bir o kadar suskundur. Hiç sesi çıkmaz. İşten döndüğünde annem hep aynı soruyu sorar ona: “Eee, günün iyi geçti mi Hermann?” Babam başını sallayıp, “Evet, evet,” der.

Annem ısrarla devam eder: “Sefertasındaki yemekleri beğendin mi canım?” Babam, “Evet, evet,” diye cevap verir. Ne bir kelime eksik ne bir kelime fazla... Sesi de zar zor duyulur.

Aslında annemin ona hazırladığı yemekleri çok beğeniyor. Bunu, annem ona bu soruyu sorduğunda dudak ve göz kenarlarının hafif kıvrılmasıyla oluşan gülümseme benzeri yüz ifadesinden anlıyorum.

Bazen insanların canı konuşmak istemez, ne hissettiklerini yüz ifadeleriyle anlatırlar. Ben bunu babamı izleyerek

öğrendim. Bu kadar suskun olduğu için ona içlerimiyorum artık. Ama onu anlamam biraz zaman aldı.

Pek görünür olmayan şeylerin varlığını hissetmek büyüyünce kolaylaşıyor. İnsanları eleştirmeden ya da suçlamadan önce onları sakince incelemeye vakit ayırmak lazım. Ama biz çoğunlukla fazla aceleci davranıyoruz.

Sabahları, babamın üç bölmeli sefertasına özene bezene öğle yemeği yerleştiren annemi izliyorum. Sefertası, ikisi küçük biri büyük üç ayrı bölmeden oluşan metal bir kutu. Bölmelerden biri 6'ya 6 santimetre ve başlangıç, salata ya da ezme koymak için kullanılabilir. Daha uzun olan ikinci bölme ise 6'ya 20 santimetre; genellikle et ve patatesten yapılmış bir ana yemek koymak için kullanılabilir. Üçüncü bölme ise, sürpriz! Ya bir dilim pasta, ya üç adet kurabiye ya da krem karamel...

Babam tatlısını asla bitirmediğinden, ondan geri kalanı ben mideye indiriyorum çünkü bayağı oburumdur. Bu durum babamla aramızda sır.

Sırf beni mutlu etmek için tatlısından olmayı seçtiğine eminim. Erkek erkeğe oluşturduğumuz bu dayanışma çok hoşuma gidiyor.

Annemin kulağına gidecek olsa başını iki yana

sallayarak sinirli bir şekilde parmağını bana doğrultur, “Şekerli şeyler yemeyi kesmen gerek Albert, daha bu yaşta göbeğin var! Böyle giderse topa benzeyeceksin!” der.

Annem beni şişman buluyor. “Albert, sağlıklı olmak için zayıflaman gerekiyor! Biraz toparla kendini yoksa her yanı sarkık bir yumuşakçaya dönüşeceksin!”

Kafamın kare şeklinde olduğunu söylüyor yemin edersesine: “Güzellikten nasibini almamışsın, benim zavallı Albert'im.”

Sözler de keskin olduğu zaman tıpkı bıçak gibi yaralıyor insanı.